

Mál nr. 180/2015
M og
vátryggingafélagið V vegna fjölskyldutryggingar.

Tjón á innbúi 10. febrúar 2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 7. maí 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 20. maí 2015.
3. Bréf lögmanns M dags. 29. maí 2015.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að lögregla var kvödd að Snoker- og Poolstofunni í Lág múla þann 10. febrúar 2015. Þar var fyrir M sem tilkynnti um að úlpa hans hafi verið tekin ófrjálsri hendi. Í úlpuvasa hafi verið lyklar af bifreið unnustu hans og væri bifreiðin horfin af bifreiðastæði fyrir utan. Daginn eftir fannst bifreiðin mikið skemmd við Hafravatn og búið að fjarlægja úr henni verðmæti í eigu M, þ.á.m. fartölvu, sjónauka, myndavél og myndavélalinsur, íþrótta- og útivistarfatnað sem og skó. Í upptökum öryggismyndavéla staðarins kemur fram að ókunnugur maður gekk út í úlpu M en þar sem sá hinn sami borgaði nokkru fyrir með korti á staðnum hafi verið hægt að staðreyna hver hann var. Ekki liggur fyrir skýrsla af viðkomandi í málinu.

M telur að hann eigi rétt á bótum úr fjölskyldutryggingu sinni þar sem tjón á innbúi hans sem var í bifreiðinni falli undir gildissvið fjölskyldutryggingar og verði að líta á atvik málsins sem einn tjónsatburð sem falli undir gr. 4.6 í vátryggingarskilmálum. M telur einnig að hann hafi gætt þeirra varúðarreglna sem þar séu og telur rökstuðning V fyrir höfnum bóta byggðan á röngum forsendum. Það að komist hafi verið yfir lykla af bifreið með refsiverðum hætti megi jafna til innbrotis og það hafi ekki verið gáleysi af hálfu V að skilja við úlpu sína með þeim hætti sem hann gerði.

V telur ósannað að bifreið unnustu M hafi verið læst þar sem ekkert hafi komið fram um það fyrir en í greinargerð lögmanns M. Einnig telur V að þar sem verðmæti þeirra muna sem voru í bifreiðinni hafi verið mikið hafi M sýnt gáleysi þegar hann skildi þau eftir í bifreiðinni. Einnig telur V að M hafi sýnt gáleysi með því að skilja billykla eftir í úlpuvasa úlpu sem hann hafði ekki auga á. Einnig telur V að ekki hafi verið um innbrot að ræða í skilningi gr. 4.6 í vátryggingarskilmálum.

Álit.

Þegar litið er til gildissviðs fjölskyldutryggingar V kemur fram í tilvitnaðri grein 4.6. að gildissvið vátryggingarinnar taki til innbrota í bifreið en m.a. séu skilyrði fyrir greiðsluskyldu að á vettvangi séu greinileg ótvíræð merki þess að brotist hafi verið inn. Varúðarregla í sama ákvæði segir að læsa beri tryggilega bílum og ganga þannig frá að óviðkomandi eigi ekki greiðan aðgang að verðmætum. Í vátryggingarskilmálum er einnig vitnað til laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga sem geyma ófrávíkjanlegar reglur sem varða samningssamband milli vátryggingartaka og vátryggingafélags. Líta verður til ákvæða skilmálanna í ljósi túlkunar á umræddum lögum, þá sérstaklega 26. gr. þeirra. Þar kemur fram að vátryggingafélag geti takmarkað ábyrgð sína að fullu eða að hluta ef brotið er gegn varúðarreglum sem tilgreindar eru í vátryggingaskilmálum. Varúðarreglur eru skilgreindar í 2. gr.e. í lögnum sem þær reglur sem geyma fyrirmæli til vátryggingartaka um tilteknar ráðstafanir t.d. um það hvernig geyma skuli vátryggðan hlut. Varúðarregla í skilmálum V gefur þau fyrirmæli til M að hann læsi tryggilega t.d. bifreiðum og gangi þannig frá að óviðkomandi eigi ekki greiðan aðgang að verðmætum. Verða skilyrði um greinileg og ótvíræð merki um innbrot ekki skilin öðruvísi en að það séu í raun frekari fyrirmæli um geymslu innbús í skilningi 2. gr. laga um vátryggingarsamninga. Verða því tilvitnuð

atriði í orðalagi gr. 4.6 ekki túlkuð öðruvísi en svo að þau séu í raun og í heild sinni *fyrirmæli til váttryggðs um hvernig hann á að geyma váttryggðan hlut, þ.e. varúðarregla* og fær sú skýring stoð í lögskýringargögnum laga um váttryggingarsamninga um 26. gr. laganna.

Í málinu liggur fyrir að ókunnugur maður tók úlpu M ófrjálsri hendi og verður að leggja til grundvallar að með þeim refsiverða verknaði hafi verið brotist inn í bifreið unnustu hans, sbr. skilyrði gr. 4.6. Á V hvílir sönnunarbyrði um það hvort M hafi brotið gegn ofangreindri varúðarreglu um að váttryggðir hlutir séu geymdir í læstri bifreið. Ekkert hefur komið fram í málinu sem bendir til þess að bifreið unnustu M hafi verið ólæst annað en getgátur af hálfu V og verður ekki annað lagt til grundvallar að hún hafi verið læst. Telst M því ekki hafa brotið gegn varúðarreglu gr. 4.6. í váttryggingarskilmálum.

Hins vegar þegar litið er til háttsemi M í heild sinni verður að telja að það að leggja frá sér utanyfirflík á stól, þar sem aðgangur annarra gesta Snoker- og poolstofunnar virðist hafa verið greiður að flíkinni, til þess fallið að auka hættu á því að slík flík sé tekin ófrjálsri hendi. Sérstaklega þegar eigandi hennar er við leik sem krefst þess að athygli hans beinist frá umræddri flík. Það að einstaklingur hafi getað gengið út í flíkinni án þess að M hafi orðið þess var bendir til þess að hann hafi ekki haft á henni nægar gætur og verður einnig að taka tillit til þess hversu mikil verðmæti voru í fyrsta lagi í vösum flíkurinnar, bæði kort, peningar og bíllykill og þess hversu auðvelt aðgengi varð síðan að verulegum verðmætum í bifreið unnustu M. Í ljósi þessa telst M hafa sýnt nokkuð gáleysi við að skilja úlpuna sína eftir eftirlitslausa á stólbaki með verðmætum og bíllykli. Til þess að V geti takmarkað ábyrgð sína dugar hins vegar ekki að M sýni gáleysi heldur verður hann að sýna stórkostlegt gáleysi í skilningi 2. mgr. 27. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 til þess að heimildir V til takmörkunar eigi við. Verður að telja háttsemi M, í ljósi ofangreindra aðstæðna, slíkt frávík frá því sem ætlast má til varðandi gætur fólks á eignum sínum og verðmætum að skilyrði um stórkostlegt gáleysi séu uppfyllt um háttsemi hans. Þegar litið er til þess að sök M var nokkuð mikil og skýr orsakatengsl eru á milli þess að úlpa hans var tekin og þess að munir voru fjarlægðir úr bifreið unnustu hans með bíllyklum sem í úlpuvasa voru, telst V geta takmarkað ábyrgð sína um helming (50%) á grundvelli umrædds ákvæðis, sbr. einnig gr. 4.2 í sameiginlegum skilmálum váttryggingarinnar.

Niðurstaða.

Viðurkennd er bótaskylda úr fjölskyldutryggingu hjá V að helmingi (50%).

Reykjavík 16. júní 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.